

Afgørelse truffet af:
Ankestyrelsen

Afgørelsesdato:
30-05-2012

Uds. dato:
31-01-2013

Nummer:
13-13

J.nr.
5200051-12

Status: Gældende

Principafgørelse om: **boligindretning - ansøgningstidspunkt - iværksættelse - ansøgning**

Lov:
Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 810 af 19. juli 2012 - § 116

Resumé:
Principafgørelsen fastslår

Det er et almindeligt socialretligt princip, at der som udgangspunkt ikke kan ydes hjælp til udgifter, som en borger har påtaget sig, inden han har søgt kommunen om hjælp.

Særlige situationer

Hvis der er tale om en akut/uopsættelig udgift, fejlagtig vejledning fra kommunens side, en ansøgning om en løbende ydelse eller ydelse, der er forholdsvis nøje beskrevet i loven, vil der efter en konkret vurdering kunne ydes hjælp til udgifter, som en borger har påtaget sig, inden borgeren har søgt kommunen om hjælp.

Afgørelse:
1. Baggrund for at behandle sagen:

Ankestyrelsen har behandlet sagen som supplement til Principafgørelse C-41-08 med henblik på at belyse i hvilket omfang en ansøgning skal være indgivet førend en boligændring iværksættes.

2. Reglerne

Serviceovens § 116 fastslår, at kommunen skal yde hjælp til indretning af bolig til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når indretningen er nødvendig for at gøre boligen bedre egnet som opholdssted for den pågældende.

3. Andre principafgørelser:

Afgørelsen om boligændring kan ses i sammenhæng med Principafgørelse C-41-08, hvor det fastslås, at der ikke kunne gives afslag på støtte til indretning af bolig alene med den begrundelse, at anskaffelsen var foretaget, inden bevilling var modtaget. Borgeren kunne derfor godt påtage sig en udgift, efter at borgeren havde søgt kommunen herom, og inden bevilling var modtaget. Borgeren løb imidlertid den risiko, at kommunen gav afslag, hvorefter borgeren selv måtte afholde udgiften.

Den tidligere sag adskilte sig blandt andet fra den nuværende sag ved, at borgeren havde søgt om dækning af udgift til boligændring i god tid, inden denne blev iværksat. Kommunen kendte således til borgerens behov for boligændringen, inden denne blev iværksat.

4. Den konkrete afgørelse

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i ovennævntes sag om supplement til Principafgørelse C-41-08 med henblik på at belyse i hvilket omfang en ansøgning skal være indgivet førend en boligændring iværksættes.

Resultatet er

- NN var ikke berettiget til støtte til fjernelse af 5 dørtrin som en nødvendig boligindretning.

Vi ændrer således afgørelsen fra Det Sociale Nævn i Statsforvaltningen Y.

Vores afgørelse medfører ikke, at NN skal tilbagebetale udgifter, som hun har fået dækket til fjernelse af dørtrin, som følge af Det Sociale Nævns afgørelse.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Ankestyrelsen finder, at det er et almindeligt princip inden for den sociale lovgivning, at der normalt ikke kan ydes hjælp til udgifter, som en borger har påtaget sig, inden borgeren har ansøgt kommunen om hjælp.

Vi finder, at der i denne sag ikke foreligger forhold, der kan begrunde en fravigelse af dette udgangspunkt.

Vi har lagt vægt på, at der f.eks. ikke var tale om en akut/uopsættelig udgift, fejlagtig vejledning fra kommunens side, en ansøgning om en løbende ydelse eller ydelse, der er forholdsvis nøje beskrevet i loven.

Vi har endvidere lagt vægt på, at borgeren først søgte om boligændringen ca. 5 måneder efter, at denne blev iværksat.

Vi er opmærksom på, at nævnet i sin afgørelse har henvist til vores principafgørelse C-41-08. Vi finder imidlertid, at denne afgørelse ikke er sammenlignelig med den foreliggende sag.

Vi har herved bl.a. lagt vægt på, at borgeren ikke – som i fortilfældet – havde søgt om dækning af udgiften til boligændringen inden denne blev iværksat.

I C-41-08 havde borgeren søgt om boligændring i god tid, inden den blev iværksat. Kommunen kendte således til borgerens behov for boligændring inden den blev iværksat.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå da nævnet traf afgørelse i sagen
- Nævnets afgørelse af 6. juni 2011
- Klagen til Ankestyrelsen af 15. juni 2011
- Nævnets genvurdering

Kommunen meddelte den 7. august 2010, at ansøgeren ikke kunne bevilges dækning af udgiften til fjernelse af 5 dørtrin som en nødvendig boligindretning.

Kommunen havde lagt vægt på, at ændringerne var iværksat uden, der forelå en bevilling. Endvidere var det tvivlsomt, om kommunen overhovedet ville have fundet det nødvendigt at fjerne 5 dørtrin i den pågældende situation, og kommunen anså det ikke for at have været uopsætteligt. Kommunen havde ikke haft mulighed for at foretage en vurdering af, om dørtrinsramper i givet fald ville have været en tilstrækkelig afhjælpning.

Nævnet ændrede kommunens afgørelse.

Nævnet vurderede, at fjernelse af de 5 dørtrin var en nødvendig boligændring for at gøre boligen bedre egnet som opholdssted for ansøgeren.

Ansøgeren var efter udskrivningen fra sygehuset kørestolsbruger. Hun var derfor kun i stand til at komme rundt i sit hjem, såfremt dørtrinene blev fjernet.

Nævnet fandt, at kommunen med henvisning til Ankestyrelsens praksis ikke kunne give afslag med den begrundelse, at ændringen var iværksat inden der forelå bevilling.

Af denne grund ville det derfor heller ikke have relevans, hvorvidt ændringen var uopsættelig på grund af, at sygehuset havde stillet det som betingelse for udskrivning til eget hjem.

I klagen anførte kommunen, at Principafgørelse C-41-08 adskiller sig væsentlig fra den aktuelle sag, idet der i den aktuelle sag først ansøges om dækning af udgifterne 5 måneder efter, at borgeren har fået foretaget boligændringerne. I Principafgørelsen havde borgeren søgt, men ikke modtaget bevilling.

Det var kommunens opfattelse, at det var afgørende, om ansøgningen er indgivet før eller efter ændringerne iværksættes.

Endvidere anførte kommunen, at såfremt en borger kan iværksætte boligændringer uden overhovedet at ansøge kommunen om hjælp, og efterfølgende kan få dækket udgifterne, vil det ikke være muligt for kommunerne at foretage relevant sagsbehandling og budgetstyring. Dette åbner ligeledes op for spørgsmål om forældelsesfrister, hvor lang tid efter ændringerne bliver iværksat, kan der søges og borgeren få dækket udgiften.

Kommunen fandt fortsat, at det på tidspunktet for boligændringernes udførelse i februar 2010 ikke var nødvendigt at fjerne dørtrin for at gøre boligen bedre egnet, da ansøgeren på dette tidspunkt overvejende var sengeliggende. Selvom ansøgeren nu var kørestolsbruger, så kunne dette ikke alene efterfølgende begrunde støtte til boligændringer, fordi hendes funktionsniveau havde ændret sig, siden ændringerne blev foretaget. Det måtte være situationen i februar 2010, der skulle danne grundlag for en afgørelse.

Nævnet bemærkede hertil, at kommunen havde begrundet sin afgørelse med, at ændringerne var iværksat, uden der forelå en bevilling og samtidigt havde vurderet, at der ikke var akut behov herfor. Dette var begrundelsen for, at nævnet havde henvist til Ankestyrelsens principafgørelse C-41-08.

Endvidere bemærkede nævnet, at kommunen først i klagen havde anført, at det afgørende var, at ændringen var sket inden ansøgningens indgivelse. Eftersom de af sagen fremgik, at hun var udskevet med henblik på at blive varig kørestolsbruger, så nævnet ikke andre muligheder end fjernelse af dørtrin, således at hun ville være i stand til at komme rundt i sit hjem.

Det havde derfor ikke været nødvendigt at tage stilling til, om det skulle tillægges betydning, at boligændringen var sket, inden ansøgningen var indgivet til kommunen.

Nævnet fastholdt således sin afgørelse med den givne begrundelse.